

Mégjelen minden kedden.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.

Fél évre 2 frt 30 kr.

Negyed évre 1 frt 20 kr.

Egyes szám 10 kr.

HONLAP KÖNYVTÁRA
 Hírlap-könyvtár
 Névedéknaptó
 1896. év. 398. sz.

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztője: HALÁSZ FERENC.

Ipolyság, 1896. január 1.

Szerkesztőség és
 kiadóhivatal
 IPOLYSÁG.

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

Olvasóinkhoz.

Lapunk mai számmal a második évfolyamba lép.

Tán nem is hiú dicsekedés az, hogy lapunk már is fölül van emelkedve azon a középszeren, mely hasonló vidéki lapok átlagos mértéke, és megváltotta magának a jogot arra, hogy jövőre is megérjen néhány arasznyi léghosszat.

Lapunk törekvése jövőre is fölvetni, és meghányni — oly közkérdéseket, melyekkel foglalkozni mindenkire közkötelesség: és az irántuk való érdeklődés ébrentartására lapunk hasábjai hivatott tollak részére készségesen nyitva állanak.

Irányelvünk az, hogy közdolgu cikkeink fogantatásánál a közhangulat igaz szöcsövei legyünk, és egyéb közleményeink is tartalom, belbecs, és jóízűség szempontjából kiállják a kritikai rostát.

Bizva hisszük, hogy nemcsak megtartjuk az eddig érdemen alúl kinyert rokonszenveket, hanem rögzös utunkon találkozunk több oly új jó barátal is, ki küzdelmes vállalkozásunkhoz támogató kezet nyújt.

A SZERKESZTŐ

Felhívjuk olvasóinkat az előfizetés
 mielőbbi megújítására, hogy a lap esztendő-
 küldésében fennakadás ne álljon elő.

Horváth Béla.

december 31.

Váratlanul nyult bele egy kéz megyénk életébe. Lapunk, fővárosi hírlap kollégáinkat megelőzve hozta az első értesülést arról, hogy Rudnay Béla a székváros kapitánya lesz, és lapunk tudta meg legelőbb, hogy Horváth Béla lett megyénk főispánja.

Horváth Béla tehát aktualitás mától megyénk életében. Jogot nyert arra, hogy belemarkoljon megyénk életének küllőibe, és annak sorsát ezentul vezesse.

Kinevezése meglepetés volt, és mégis mindenki természetesnek tartotta. Ugy voltak vele, mint régi rossz időkben veszedelmes, de szívünkhöz nőtt alakok képeivel volt szokás, hogy sarokhelyen, avatatlan szemek elől eldugva tartogatták, óvatos fátyol alatt, és csak mikor elmentek előtte lopva sohajtottak láttára. De most kedvező idők felderülésére előhozták és bevilágították a teljes világitásba.

Horváth Béla tíz év óta él és mozog közéletünk homokmezőjén, és fejmagasságnyira kiemelkedett a tucatemberek átlagos tömegéből.

Most meg éppen nagyméretű emberré nőtt, a ki egy nagy darab földön vetette meg a lábát.

Hogy miként érvényesíti magát ezen a szép, de rendkívül nehéz álláson? Ennek a megfejtése elé sok jóakaratu, sok rosszakaratu bíráló szem néz feszült de megokolt figyelemmel.

Annyit bizonyos, hogy a bevezető kilincsre rokonszenvesen tette rá kezét. Első kezintése nem érve, mert barátságos, melég kézszorítást kínál a közönségnek, legkivált a tisztikárnak.

Óhajtjuk, hogy a kézérítés ne legyen érdes, de sohasem, és bölcsen óvatosan nyúljon mindenkor oda, hol a megye a közönség érdekeinek idegszájai futnak össze, és ha kezét rátette a kilincsre, törekvése ne csak az legyen, hogy a megyénk székházának főispáni lakosztályaiba nyisson be, hanem nyisson bele a közönség szívébe is. Mert rossz hittérítő az, a ki a hitetleneket keresztre feszíti, és nem igyekszik arra, hogy a szíveikbe lopózzon be.

Horváth Béla beköszöntésének pártkülönbség nélkül nyújtunk gavallér parolát: hozta Isten körünkbe!

Évsfordulóra.

— A legszebb angyalhoz. —

Hogy a földgolyónk most egyet
 Bolygott a nap körül,
 Hogy beröszönt az új év,
 Annak minden örül.

Frissült reménygaly hajt ki
 A szívben s egvre nő
 Míg terebélyes jává
 Növeszti az idő.

Vagy ugyanaz esetleg
 Széttépi mint ködöt,
 Mely még e pillanatban
 Fölöttünk röpködött.

De bármint legyen is hát
 E nap reményt fakaszt,
 S az ember — a kit szeret —
 Társának nyújt vigaszt.

Mint színes pillanókat
 Oly szép óhajokat,
 Küld ennek s annak, miket
 Vidám mosoly fogad.

Szeretnék én is küldni
 Nagysám ilyeneket,
 De nem tudom ám kérem,
 Hogy milyeket szeret?

Himes szép nagy pillanót,
 Vagy tán kicsi pillét?
 Nem tudom — esküszöm rá —
 Mit vígven e bilét?

Választom az utóbbit,
 Mivel ugy tudom én,
 Nagyon szereti szóiban,
 Az egyszerűt, szerényt.

Óhajlásom tehát ez:
 Éljen sok ideig,
 Boldoggá tegye önt az,
 Hogy szeret, s szeretik.

Azért, ha tán a szívét
 Eddig le nem kötötte
 Amor rózsabilincse:
 Azon legyen, hogy kösse.

Oh megjön ez magától,
 Csak szívét el ne zárja,
 Kemény, vas páncéljával
 Az értelemnek zára.

Hadd lelje a kis Amor
 Édes szívét kítáva,
 Kis nyilai számára;
 Hogy biztosan találja.

S az a kis szív találva
 Repessen örömben,
 Mert benne még e földön
 Lakost talált az éden.

Sebezve, égve aztán
 Kélszerte boldog lesz,
 Szerelem sebe, tőze,
 Csakis boldoggá tesz.

És szítsa majd e tüzet
 Lángra gyulladt szívében.
 S nagy boldogságot lel majd
 Fájdalmas gyönyörében.

Oly tulvilági élv az,
 Mit nyújt a szerelem,
 Hogy az nem is e földön,
 Fönn az égben terem.

Az angyalok karában
 Terem e szép gyümölcs,
 S benne — csak égi kegy az —
 Ha részesül e föld.

Horváth Béla beszámolója.

Horváth Béla múlt hó 28-án tartotta beszámolóját Ipolyságon a városház nagytermében. A beszámolás híre meglepetésszerű volt, és különösen vonzóvá tette azt, Horváth Béla azon magatartása, hogy ismételt táviratváltásokra sem árulta el azt, hogy mikor jön, és így önmaga zárt ki minden ünnepi fogadtatást. Kévs beavatott tudta, hogy szombaton a déli vonaton jön, de ezért helyből és vidékről számos párt-hive, úgy szólván kiosont a pályaházba, és körülbelül 50 szánon kísérté be a városba, hol Foltin János plebános háziuri szeretetreméltóságait élvezte.

Délután 2 órakor volt a beszámoló, melyet Horváth Béla közvetkező beszédben tartott meg.

Tisztelt választó közönség!

Kedves Barátaim!

Közel 9 éve annak, hogy az ipoly-sági választókerület meghívó levelével az országgyűlésbe küldtettem, csaknem egy évtized gördült le azóta a nagy semmiségbe, amelyre a mai nap alkonyán visszatekintve, ha kerületem közönségének ragaszkodását csekélységemhez veszem fontolóra, a magam parányiságát elenyészve látom: t. barátainknak irántam állandóan tanusított ragaszkodása, szeretete, és bizalmának nagyságával — bátran merem mondani: lélekemelő nagyságával szemben; amely nagysággal én csak hála érzetemnek nagyságával versenyezhetek, mely mélyen, eltörülhetlenül vésődött szívembe.

Kilenc év nehéz küzdelme után, midőn itt állok, nem lehet szándékom egy részletes, minden apró kérdésre kiterjedő beszédet tartanom, mert hiszen egyes beszámolóim alkalmával, a folyó kérdésekről mindig nyilatkoztam; részben, mert ma már minden képviselő működése, annyira a nyilvánosság előtt történik, hogy részletes beszámolót adni, csaknem feleslegesnek mutatkozik.

*Becsülje hát azt nagyon
Ha szívemben terem,
Gyümölcsök legnemesbje
Az égi szerelem.*

*Tanácsom, jó tanácsom
Életcélja legyen:
E büvös, bájos, édes,
Örökszép szerelem.*

*S a pillanat, az óra,
A nap, az év, az élet,
Majd vígan röppen tova,
Nem hozva mást mint évet.*

*Az évek röpke évek
Gyönyörben elsuhanak,
Szép simán hagyva havát,
Reddőtlen homlokának.*

*S ében marad az ében,
Lágy fűrtjein hajának,
Mert elkerüli messze,
A bu, a gond, a bánat.*

ZATHMÁRY ÖDÖN dr.

A kilenc év nehéz küzdelmében, mint kerületem megbízottja, ott voltam a sorok között, a szabadelvű zászló alatt, azon pajzsos vértézve magamat, melyet az ipoly-sági kerületnek a felséges uralkodó iránti feltétlen hódolata, a haza iránti szeretete, s a szabadelvű kormány iránti bizalma adott kezeimbe, spártai módon, ezen szavakkal diszitve: „ezzel vagy ezen“; s én büszkén állhatok most itt, a csaták zajából vissza kerülve, mondván: ime t. barátaim itt a pajzs. „ezzel“ jöttem vissza, nem estem el, hogy „ezen“ hoztak volna haza.

Ez időszakra esik pénzügyeink egyensúlyának tartós jellegű helyreállítása, a hadsereg szellemi és anyagi erejének erősítésére szolgáló intézmények megalkotása; az igazságszolgáltatás terén, több fontos törvény életbe léptetése; a közlekedési ügyek európai színvonalra való emelése; a földmívelés, ipar, kereskedelem és munkásügy érdekében számos hasznos intézmény behozatala; a tisztviselők és tanítók anyagi helyzetének részbeni javítása; s az oly nagy izgalmakat szült egyházpolitikai kérdéseknek, törvények általi megoldása, melyből folyólag remélhető, hogy az izgalmak is mihamarább el fognak csendesülni, mert hiszem, hogy annak elérésében, minden igaz magyar hazafi közre fog működni, s meg fogja tenni kötelességét.

Ezen 9 év története, elvitázhatatlanul közre hatott, a magyar nemzeti államnak, a művelt államok közötti megszilárdulására és izmosodására, méltóbbá tette arra a lélekemelő ünnepélyre, mely ezredéves multunk dicsőségére rendezve: az 1896-ik évben fog lezajlani, s erősbbe téve nemzetünket, újult erővel fogja megoldhatni a bünvádi eljárás reformját, a közigazgatási bíróság felállítását; 1897-ben pedig a közigazgatás államosítását.

Hogy miként küzdöttem, annak megítélésére egyedül választó közönségem illetékes, annyit tudok és érzek, hogy kötelességemet megtettem minden irányban, amennyire erőm telt, s időm engedte. Megtettem kötelességemet az országgyűlésen, megtettem kötelességemet egyesek magánügyeinek elintézésében, megtettem kötelességemet a megyei küzdőterén, hol volt lelki erőm félreállani akkor, midőn azt hittem, hogy ezzel is a közügynek teszek szolgálatot.

Ennek folyamánya volt az, hogy az utóbbi években nem lehettem szerencsés a maihoz hasonló érintkezést keresni t. választóimmal; elég nehezezmre esett, ki már fiatalon meg szoktam a részvételt minden megyei mozgalomban; elég ürom csepegett pedig nézetem szerint ok nélkül, az én serlegembe is, de ez az ürom még sem keserítette el azon meggyőződésemet, hogy birom választó közönségem bizalmát, szeretetét; a melytől aztán hatását veszítette az ürom is, s ma — nincs neheztelém senkire! — És ha nem is lehettem szerencsés jelen lehetni f. hó 16-án a vármegye tisztújító közgyűlésén, utólag e helyről is bizalmamnak és reményemnek adok kifejezést, a tisztikar irányában.

Ezek indítottak engem arra, hogy én ma, a t. választó közönség előtt meg-

jelenjek, de jöttem azért is, ami szomorubb reám nézve, hogy a diadallal vissza hozott mandátumot létegyem, (Élénk és zajos ellenmondások: Nem engedjük!) s megköszönve, általam kellőképp soha meg nem hálálható meleg barátságukat és kitüntető bizalmukat, önöktől t. barátaim az ó esztendővel együtt elbucuzzam, az indok, melynek közlésére ma, magamat feljogosítottam nem érzem, a lehető legrövidebb idő alatt, amugy is köztudomásu lesz. De ha le is teszem megbízó levelemet az önök rendelkezésére, él bennem a remény épségben tartani azt a láncot, mely engem e kerülettel összefűzött, mert reményeim, hogy e szép viszony nem lazulni, de folyton erősülni fog a jövőben is, s mert hiszem, hogy e kerület közönsége, oly férfiu kezébe fogja adni a mandátumot, ki a szabadelvű pártnak buzgó támasza, kitartó bajnoka volt mindenkor, s aki ott fog küzdeni, ahol szabadelvű zászló lobog, ahol vagyunk mindannyian: Magyar hazánk javának előmozdításában.

És midőn úgy mint képviselő immár a multé vagyok, tele hálával, szeretettel volt kerületem, és a vármegye nagyközönsége iránt, engedjenek még helyt bucsuul 2 utolsó és szép kéresemnek, tegyék meg az intézkedéseket helyem betöltésére nézve azonnal, — és válasszák meg utódomat Luka Pált.

Mikor a zajos éljenek és tapsok elszüneteltek, Schiller Antal szép patetikus beszédben így nyilatkozott:

Tisztelt Uraim!

Négy évvel ezelőtt szerencsés voltam önök egyhangulag hozott határozata folytán, bizalmunk kifejezésésképp, mélyen tisztelt képviselőnk, Horváth Béla ö Nagyságának a képviselői mandátumot átnyújthatni.

Midőn az akkor egyhangulag meg-ejtett választásunk az ő személyére esett, az azon reményben történt, hogy elveink, a szabadelvű párt elvei, ő általa a legilletékesebb helyen, az országházban érvényesülni fognak.

Hogy ezen reményünkben nem csalódtunk, tudjuk mindnyájan tisztelt uraim, de az imént elhangzott beszámolóból is meggyőződünk, hogy mélyen tisztelt képviselőnk azon, annak idején neki átnyújtott zászlót, a szabadelvűség zászlaját törekvésével és munkásságával diadalra juttatni segítette akkor is, a midőn a szabadelvűpárt válságos időkben megpróbáltatásoknak és meg-rázkódtatásoknak volt kitéve. De mint-hogy az örök igazság törvényei szerint annak a mi igaz, és a mi jó okvetlenül kell, hogy diadalra jusson, így pártunk is a válságokból nem megtörve sem meggyengülve, de megizmosodva és megtisztulva új életre ébred.

Ha tekintetbe vesszük, hogy ezen országgyűlésen alkotmányosságunk fenntartása óta talán a legfontosabb és leg-életbe vágóbb törvények hozattak, a kulturtörvények, nem lehet csodálkoz-nunk a felett, hogy az egyes érdekek erélyes tényállása miatt a szabadelvű párt a legélesebben megtámadtatott, és a pártszenvédély hullámai az általa erős kézzel kormányzott hajónak olda-

lait ugyan csapdosták, de azt elborítani nem bírták, és mi, ugy pártunk az elért eredményeket büszkén bemutathatjuk a külföld tolyton reánk szegzett tekintetének.

Sajnos azonban, hogy éppen ezen törvények egyeseknek anyagul szolgálnak a testvérharc felidőzésére, de e harcnak tisztelt uraim meg kell szünnie, a magyar nemzet erkölcsi egységének és egységes működésének ismét helyre kell állnia, és a kölcsönös bizalomnak fel kell váltania azon ádáz gyűlöletet, a melynek hangja hónapok óta egyre átsüvölt politikai küzdelmeinkben.

Légió azon törvények száma tisztelt uraim, a melyek megalkotásában képviselőnk részt vett, és a hol a szabadelpvűpárt a megye és egyesek jogosult érdekei szóba kerültek, ott őt mindenkor és mindenütt helyén találtuk s ennek folytán kétszeresen nehezedik, ránk azon veszteség sulya, hogy egy ily kipróbált erő s megyénk hű fia elhagyja a parlamenti küzdőtér; de váltsa fel ténykedésének jelenlegi terét bármivel mással, és bár hol, rendületlen ragaszkodásunk és szeretetünk őt mindenüvé követni fogja. Most pedig fogadd mélyen tisztelt képviselő urunk a parlamentben, pályádon taradhatlan, önzetlen és lelkes működéséért választókerületed általam nyilvánított mély köszönetének kifejezését, s önöket tisztelt uraim felhívom és indítványozom, hogy képviselőnk hervadhatlan és elévülhetlen érdemei elismerésül neki egyhangulag bizalmat szavazzanak azon kívánsággal, hogy éljen soká Horváth Béla.

Schiller beszéde után Bolgár Endre alispán látható elfogódással kezdett szóhoz. Szónoki trópusainak végül az volt az értelme, hogy Luka jelölését örömmel teszi magáévá, ha a szabadelvű párt is azonosítja magát Horváth Béla ajánlásával.

Lypták Nándor felhívására Luka Pál imigyen szólt:

Tisztelt uraim!

Mély meghatottsággal fogadom bizalmuk jelét, melylyel engem képviselőjelöltül felállítani méltóztatott.

Bemutatni magamat úgy hiszem nem szükséges, önök soraiban látom régi, kipróbált barátaimat, a kik közigazgatási pályámat elfoglalni segítettek, volt tisztviselő társaimat, a kikhez 20 évi együttműködésem alatt megszilárdult barátság kedves kötelékei fűznek.

Az önök hatékony közreműködésével juttatták diadalra a szabadelvű párt zászlaját sokszor nehéz viszonyok közt, utóbb megkönnyült feladattal, miután jelöltül azt a férfit nyertük meg, a ki 10 éves parlamenti pálya alatt mindenre és mindenre kiterjedő figyelme, szolgálatkészsége az országgyűlésen való hasznos tevékenységével bizalmunkat folyton-folyvást fokozta; az ő helyét betölteni előitem lehetetlen feladatnak látszik, s így kipróbált barátságukra és jó indulatukra kell már is hivatkoznom, mint azokra az indító okokra, melyekkel engem jelöltül felállítani méltóztatott.

Képviselő urunk beszéde folyamán felhangzott helyeslésből örömmel látom, hogy

felhangzott helyeslésből örömmel látom, hogy önök a szabadelvű pártból alakult ministerium által vezetett országgyűlés tevékenységét helyeslik, a magam részéről, mint eddig ugy most a függetlenül gondolkozó híve vagyok a szabadelvű pártnak, s mint ilyen szerény tehetséggel e párt kebelében óhajtom érvényesíteni, tölem telhetőleg támogatni fogok minden igaz ügyet, szolgálni fogom teljes odaadással megység közérdekeit, megység lakosai s választóim minden jogosult magánérdekét.

Az egyházpolitikai küzdelem befejeztetett, az országgyűlés tevékenységét számos áldást hozó munkálkodásnak szentelheti, nem kétlem, hogy az Ausztriával folyó alkudozások kedvező elintézése, a földmivelés érdekeinek hozandó újabb törvények s a legközelebb megnyitandó milleniumi országos kiállítás Magyarországot az anyagi jólét magasabb fokára fogja emelni. A nyomott gabonaárak jobbra fordultát sokan a kettős valuta helyreállításától várják az e tekintetben Európa szerte megindult mozgalmat kormányunk tudtommal élénk figyelemmel kíséri.

Tisztelt választó polgártársak! Nekem, mint e megye szülöttjének, mint e város 20 éven át polgárának, mint földmivelőnek nincs és nem is lehet más érdekem, mint e megye, e város, és a földmivelés érdekeit tölem telhetőleg szolgálni a barátságon kívül ezek a közös érdekek képezik és fogják képezni közöttünk az összekötő kapesot, melynek megszilárdulása reményében a jelöltséget elfogadom s magamat nagybecsű pártfogásukba ajánlom.

Luka Pál éljenzésekkel fogadott beszéde után a beszámoló véget ért.

A beszámolón csak kevés beavatott tudta, hogy Horváth Béla főispáni, és Rudnay Béla fővárosi főkapitányi kinevezésén a király keze vonásai már megszáradtak.

Jellemző Rudnay kinevezésében az, hogy lapunk azt már hetek előtt jelezte, annak nyomán a fővárosi lapok is közölték, és Rudnay lapunk e jól értesültségét nemcsak rossz néven vette, de a hirt sértődve fogadta

Innen — Onnan.

— Karcolatok. —

Horváth Béla képviselőt — bár nem jelezte érkezésének idejét — mégis tüntetőleg fogadták a vasutnál. Vannak képviselők, a kiknek érkezésénél a választók — mielőtt még leszállana a vonatról — konduktornak csapnak fel s egyhangulag kiáltják a — „Me—het!“-ot

Horváth Béla tehát végre honti főispán Teljesedésbe ment tehát a nagy közönség óhaja, vágya, nem hiába fohászzkodott a megpróbáltatások napjaiban esüggedetlenül:

Még jönni kell, még jöni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Százerek ajakán.

Bár fehér karácsonyunk volt, Horváth Béla kineveztetésének hírére néhány urnak mégis jékeke karácsonya lett.

Ivánka Zsigmond, multkori toastjában a békét hirdette. Horváth Béla minden szavát a béke szelleme lengi át. Legyen ez együttes, kölcsönös elhatározás szilárd mint a *gyémánt* s akkor Hontmegyére a „vas“ az „arany“ korszak (a mely azonban csak aranyozott „pakfon“ volt) s a legutóbbi átmeneti korszak után — a „gyémánt“ korszak következhetik.

Luka Pál, az új képviselő-jelöltünk 20 éven át önzetlenül annyi képviselői mandátumot liferált másoknak, hogy nagyon rászolgált arra, miszerint végre egyet — maga magának tartson meg.

Egyeseknek kifogásuk van Luka Pál jelöltsége ellen. Midőn ezelőtt több évvel Majthényi Ottmár volt az esetleges jelölt, akkor Lestyánszky Sándor, akkori alispán volt az, a ki Majthényi Ottmár ellen — Luka Pál mellett foglalt állást és Lestyánszky háta mögött voltak ugyanazok az urak, a kik most Luka Pál jelöltsége ellen óvást akarnak tenni. A közvéleményben azon hit kezd gyökeret verni, hogy itt egyesek mindég csak azt nem akarják, akit — Horváth Béla és pártja kijelölnek. Egy jelölésbe azonban mindenestre belenyugodnának, ha a jelölés — közülük érne valakit.

Bánffy miniszterelnök — Horváth Béla kinevezésénél — a sztrájkoló tisztviselők közül a legtöbbet — most már szintén *bánfiakká* varázsolta át.

Emlékkönyvbe.

Hej megmondtam Angyal Bandi,
Ne menj az Alföldre.

Egy sztrájkoló tisztviselőnek bizonyosan nem egy jó barátja Horváth Béla kineveztetése után egy levelet irt, a melyben csak e két szó volt:

Lemondani, lemondani.

Mire ő így válaszolt Tóth Kálmán szavaival:

Lemondani, lemondani.

Könnyü nektek azt mondani.

Egy volt az összes sztrájkoló tisztviselők között, a ki fejét vesztette s nem tudta mi tévő legyen most. Egy jó barátját tanácsra kérte, a mit ő meg is adott e szavakkal: „Maul halten und weiter dienen.“

FAGYOS SZENT.

Nyilatkozat.

Azon meggyőződésben vagyok, hogy miként én magam, ugy a közönség sem tulajdonit fontosságot az én karcolataimnak. Mert ha tulajdonitana, ugy az egy lenne az — elítéléssel. (Sajnos, hogy a „hatalmas“-ok nem így gondolkoznak s miattam már is meggyült a baja mind a hány szerkesztőnek, kiknek lapjai tölem holmi apróságot hoztak. Az egyik szerkesztőt formálisan elesapták a szerkesztéstől s lapjától megvonták a szubvenciót, a másik szerkesztő valami mellékjövdelemről esett el miattam; s végül a „Honti Lapok“ szerkesztője az én t. barátom, cikkeim miatt majd hogy Szabó tanfelügyelő után szintén Csik-Szeredára nem került.)

Az én karcolataim egyszerű ártatlan tréfák, minden sértést kerülnek; de még megbántani sem akarnak soha senkit. Hogy még is akadnak néha olyanok, kik felszisszennek, ez csak azért van, mert nem mindenki szereti meghallgatni — az igazságot.

Régi közmondás, hogy borban az igazság. A mit nem lehet elszónokolni a zöld asztalnál, azt ki lehet önteni — a fehér asztalnál. Bor, pezsgő mellett, vidám tréfa közben sok olyat lehet meghallani, a miről ünnepélyes alkalmakkor — egész világ hallgat. A lap vezéreikkeit és egyéb komoly irányban tartott közleményeit mindenki tekintse annak, a mi a zöld asztalnál köz- és pártgyűlés s minden más ünnepélyes alkalmakkor nyíltan a felszínen, a nyilvánosság színpadán történni szokott: az én igénytelen karcolataimat pedig kérem úgy tekinteni, mint oly nyilatkozatokat, melyek ily alkalmakkor a — fehér asztalnál mondatnak és pedig már akkor, mikor az emberekben — bor, a borban pedig — mint a közmondás is tartja — igazság van.

Most, hogy soraimat zárom, mondom meg, hogy tulajdonképen mért tartottam ezt szükségesnek kijelenteni, miután — reményilem a legjobbat — cikkecskéim irányát és értékét mindenki csak ennyire taksálta.

Horváth Béla ma már Hontvármegye kinevezett főispánja. Ismervo egyesek rossz indulatát Horváth Béla ellen meg vagyok győződve, hogy minden uton és módon a legmeszemenőbb gyanúsításokkal mindenért őt fogják okolni, a mi nekik nem tetszik vagy a mi kellemetlen, a miről bár Horváth Béla nem is tud vagy amiről ő nem is tehet. Sietek tehát én is az én kedves olvasó közönségemmel tudatni — minden félreértések elkerülése végett kijelenteni, hogy a mit én írok (helyesebben mondva firkantok, mert hisz én csak annak kívánom tekinteni) annak minden soráért, minden betűjéért csak én vagyok felelős; azok egyedül az én egyéniségem, valamely dolog vagy személy felől; én írom, én élvezem esetleg a tapsot, mellyel egy-egy apróság elolvasása után a közönség eláraszt; nekem szóljon tehát a publikum füttyje is. A mit én írok, — teljesen függetlenül, minden befolyástól menten, — azért kérem, ne okolják — Horváth Béla főispánt, mint a hogy bizonyára nem fogják rám, hogy Ivánka Zsigmond befolyásol, midőn — őt dicsérem. Nem sokra tartom magam és még kevesebbre írka-firkáimat. De egyre büszke vagyok s ez — függetlenségem.

Azért tehát t. uraim, a kiknek talán valami nem fog tetszeni, a mi — önköről szól, szidjanak és üssenek csak engem és ne — Horváth Bélát. Az én fölötté hálás olvasó közönségemnek pedig végül boldog új évet, és — jobb karcolatokat kívánok az új esztendőben.

FAGYOS SZENT.

A hétről.

T. olvasóinak boldog új évet kíván

A „Honti Lapok“ szerkesztőisége.

— **Házasság.** *Schulez* Ágost dr. fiatal kir. alügyészünk rideg legényéletére nézve beszüntető indítványt tett, a mennyiben e hó 4-én vezeti az anyakönyvvezető elő mennyasszonyát *Gresz* Irmát *Perlakon*. Az irigylendő vőlegény december 30-án temette el bizalmas baráti körben árva legény voltát.

— **Szomorú rovat.** *Rozenzweig* Károly ipolysági királyi segédtelekkönyvvezető *Izabella* nevű kis leánykáját a kérlelhetlen halál a szép gyermekünnepen. karácsony napján ragadta el.

— **Iskola ünnep.** Az ipolysági r. kath. népiskola iskolai ünnepe erkölcsi tekintetben igen szépen sikerült. Műsora változatos volt, *Sáfar* József segédlelkész *korunk fotográfiája* cím alatt érdekes felolvasást tartott, a gyermekek értelmesen szavaltak költeményeket, karban szépen énekeltek, különösen meglepően szépek voltak az élőképek, melyek vonzó összeállításáért a derék tantestület igaz elismerést érdemel. Annál leverőbb azonban az ünnep anyagi sikere, és a jómódu szülőknek a nemes cél iránt fitogtatott közönyét kirívó alakban mutatja be.

— **Pártalakulás Korponán.** Korponán e hó 18-án alakult meg a *szabadelvéi párt*. Elnöke: *Bujkovszky* Mihály, társelnökök: *Kramár* Pál dr. *Eisert* Pál, *Lange* Pál és *Kucsovics* János. Jegyzői: *Miklós* Pál és *Suhajik* Gusztáv. Végrehajtó bizottság: *Libertini* József, *Gyarmok* Samu, *Forgács* J. *Lövy* J. *Svonvavec* János, *Gyarmathy* József, *Tarnovszky* Károly, *Illanicz* János, *Somogyi* J. *Pollakovics* János és *Jónás* I.

— **Állami igazgató-tanítónő.** A korponai állami leányiskolához *Kögl* Mariska állami tanítónőt a vallás és közokt. miniszter igazgató-tanítónővé nevezte ki.

Kögl Mariska kiváló pedagógiai képzettségű tanítónő lévén, a korponaiak kinevezését köztetszéssel fogadták.

— **Ováció.** Báth járás közönsége a tisztujítás utáni napon, újból megválasztott s közszeretben álló főbírája *Podhorszky* László dr., tiszteletére társas vacsorát rendezett. A járás minden rétegéből össze gyűlt közönség élén *Toldy* Zsigmond, élénk szavakban tolmácsolta a járás érzelmeit, örömet fejezve ki, a szerencsés választás fölött, biztosítván őt az egész járás lakosságának osztatlan szeretete, tisztelete s ragaszkodásáról. *Podhorszky* László dr. meleg szavakban köszönte meg az ötlet úgy mond, érdemein felül talált kiöntetésért kijelentvén, hogy úgy mint eddig is, de ezentul megkettőztetett szorgalommal igyekezend a járás jólétének előmozdításán kérvén a járás közönségének támogatását. Este Báth város polgársága fátylas menetet adott, mely után *Lakatos* Sándor kitűnő zenéje mellett társas vacsora vette kezdetét. Az első felköszöntőt Dr. *Podhorszky* főbíró mondta az uralkodóra annak családja s az uralkodóháza. Ez után a felköszöntők egymást érték, a legtöbb Dr. *Podhorszkyra*. — Az ocsó izletes étellek s italok *Tóth* Kornél vendéglőst dicsérik.

— **A korponai magyar hölgyek** *Klauzer* Györgyike urhölgy kezdeményezésére *Zachar* János korponai segédlelkész, magyar egyházi szónokukat, aki csak négyszer is hirdeti évenként zongzetes magyar nyelvűkőn az Isten igéjét a korponai magyar kis kath. közönségnek, hálájuk jeléül egy gyönyörű karinggel lepték meg mint karácsonyi ajándékkal, a melyért karácsony napján tartott magyar praedikáció alkalmával megható szavakkal mondott köszönetet. Megérdemlik ezen lelkes magyar hölgyek, hogy példájukon lelkesüljenek a kishitűek és azon magukat magyarnak valló emberek, a akik ezen tót vidéken a magyar szó iránt közönyösek. E lelkes magyar hölgyek következők: *Mednyánszky* Józsefné, *Ujházi* Paula, özv. *Lukács* Emilné, *Turnay* Sándorné, *Szerényi* Nándorné, *Albert* Gizella, *Lamy* Györgyné, *Lukácsi* Aladárné, *Szmetana* Szaniszlóné, *Neumann* Jeromosné, *Szokoly* Józsefné, *Kögl* Mariska, *Winkler* Anna, *Kovács* Teréz, *Eisert* Pálné és a kezdeményező *Klauzer* Györgyike. Óhajtanók azt, ha a korponai hölgyek üdvös mozgalmat indítanának arra nézve, hogy évenként ne csak négyszer, hanem állandóan párhuzamos tót és magyar istentiszteletek volnának behozhatók a korponai templomba.

— **Iparos ifjaink színelőadását** törzsüke miatt jövő számunkban méltatjuk.

Háziasszonyok figyelmébe

Valódi Laitachi fehér répa,

elismert legjobb főzeléknek való, kilo számra kapható

Trautvein József,
fűszer és esemege kereskedésében,
Ipolyságon.

Eladó tenyész-sertés.

Tisztavérű kisjenői (fehér kondor) orbánc ellen oltott kan- és kocasertés eladó a

V.-mikolai uradalmi bérnökségnél.

Posta és távirida: Vámos-Mikola.
Vasúti állomás: Ipolypásztó.